

Milé sestry a bratři.

Chtěl bych napsat takovou malou úvahu o loňském roce, malé povzbuzení do roku letošního.

Kdysi dávno jsem se jednoho rána probudil a bolel mi zub. Bylo to velmi nepříjemné, strašné. Zcela to ovládalo mé uvažování a já nebyl schopen Bohu poděkovat za to, že jsem se probudil zcela zdrav (až na ten zub), celé mé tělo funguje, jak má, netrápí mě žádná nemoc, postižení, prostě že dostávám nepřeberně darů. 99% důvodů, proč Pánu poděkovat bylo zapomenuto, mě ovládalo to 1% - Pane Bože, proč? Proč mi to děláš? Proč mi ten zub tak bolí?

Letos byl pro mě Silvestr a Nový rok jiný než obvykle. Ležel jsem v posteli, sám doma, bez možnosti někoho navštívit, nakoupit si, jít ven. Léčil jsem se z covidu. Na nic jsem neměl náladu, byl jsem unavený, vyčerpaný a trochu pesimistický. Tak jsem se přinutil vzít si tužku a papír a napsat si takovou rozvahu o uplynulém roce. Napsat si seznam dáreků, které jsem za celý rok dostal od Pána. Postupně jsem připisoval nové a nové body. Až mi překvapilo, že ten, na první pohled blbý rok, byl pro mě krásným rokem a musím Pánu pouze děkovat za vše, co mi připravil. Najednou zjistil, že těch 99% dárečků se nedá srovnávat s tím 1% (tou pandemií, která nás tak zasáhla).

Nechci nijak zlehčovat to, co se v loňském roce celosvětově dělo a ještě dál dít bude. Nechci zlehčovat osudy každého z nás, osobní tragedie, nejistoty, omezení, strach, osamění – vše, co tato situace vyvolala. Chci jen upozornit na to, že máme stále minimálně 99% důvodů, za co Bohu poděkovat, za všechny dárečky loňského roku, které jsme nezaslouženě dostali. Že máme důvod neustále chválit Pána.

Co bych nám všem popřál do tohoto roku? Asi bude těžký, ale i když se stane cokoliv, i když nás ještě čeká mnoho obtíží, aby nás neovládlo pouze to negativní, abychom mysleli na ty všechny dary, které v tomto roce od Pána dostaneme a abychom se z těchto darů dovedli radovat a chválit Pána za všechno, co nám dává.

Pavel Vaněček